

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

1. จากลักษณะสัณฐานวิทยาสามารถแบ่งข้าวป่าที่ศึกษาออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มข้าวป่าชนิดข้ามปี มีลักษณะกอใหญ่ ลำต้นสูง รวงใหญ่ แดกกอมากเกสรตัวผู้ขนาดใหญ่ติดเมล็ดน้อย หลังจากออกดอกสามารถเจริญเติบโตต่อไปได้ ข้าวป่าชนิดปีเดียวมีลักษณะลำต้นเล็กแตกกอน้อย ออกดอกก่อนข้าวป่าชนิดข้ามปี เกสรตัวผู้ขนาดเล็กติดเมล็ดมากหลังจากออกดอกแล้วจะตาย ส่วนข้าวป่าชนิด *spontanea form O. sativa* พบบางรวงเมล็ดไม่ร่วง และบางเมล็ดไม่มีหางหรือมีหางสั้น ลักษณะส่วนใหญ่เหมือนกับข้าวปลูกไปจนถึงเหมือนข้าวป่า
2. ข้าวป่าสามัญพบความหลากหลายระหว่างประชากร (G_{ST}) ทั้ง 12 ประชากรมีค่าเท่ากับ 0.430 ภาคเหนือมีค่าเท่ากับ 0.441 ภาคกลางมีค่าเท่ากับ 0.326 หมายความว่าความแปรปรวนที่เกิดขึ้นทั้งหมดเกิดจากความแปรปรวนระหว่างต้นภายในประชากรมากกว่าเกิดความแปรปรวนระหว่างประชากร
3. ความหลากหลายภายในประชากรเมื่อวัดโดยใช้ลักษณะทางสัณฐานวิทยาพบประชากรข้าวป่าจากนครนายก 2 มีความหลากหลายสูงที่สุด และประชากรจากจังหวัดกาญจนบุรีมีความหลากหลายต่ำที่สุด เมื่อวัดในระดับโมเลกุลพบประชากรข้าวป่าจากจังหวัดนครนายก 1 มีความหลากหลายสูงที่สุด ส่วนประชากรข้าวป่าจากจังหวัดตากพบมีความหลากหลายภายในประชากรต่ำที่สุด
4. แบ่งกลุ่มประชากรข้าวป่าโดยใช้ลักษณะทางสัณฐานวิทยา 17 ลักษณะได้ออกเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มที่ 1 ประกอบไปด้วยประชากรข้าวป่าจากจังหวัดตาก สุโขทัย พิจิตร เชียงใหม่ ลำพูน ชัยนาท สกลนคร พิษณุโลก และกาญจนบุรี กลุ่มที่ 2 ได้แก่ประชากรที่เก็บมาจากนครนายก 1 และ 2 และข้าวป่าจากจังหวัดเพชรบูรณ์
5. แบ่งกลุ่มความสัมพันธ์โดยใช้เครื่องหมายโมเลกุลโดยใช้ *microsatellite* จำนวน 7 ตำแหน่ง แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มแรกได้แก่ประชากรข้าวป่าจากจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน สกลนคร พิษณุโลก พิจิตร ชัยนาท สุโขทัย เพชรบูรณ์ นครนายก กาญจนบุรี กลุ่มที่ 2 ได้แก่ประชากรจากจังหวัดตาก
6. *microsatellite markers* ที่ใช้ พบความหลากหลายมากที่สุดได้แก่ตำแหน่ง RM22 และน้อยสุดได้แก่ตำแหน่ง RM211